*) Nr. 21 zawiera wyłącznie Sprawy Lotnictwa Cywilnego.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 22*). Warszawa, 9 listopada 1933 r. Rok XV

TREŚĆ

Sprawy osobowe.

Poz. 162. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 października 1933 r. Nr. P. U. II/49/47 w sprawie premji za wykrycie nadużyć przy przejazdach pociągami.

Sprawy ruchu kolejowego.

Poz. 163. Nr. R. O. III. 111/29 z dnia 29 września 1933 roku w sprawie kontroli służby wykonawczej w okresie świątecznym.

Sprawy drogowo - kolejowe.

Poz. 164. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 września 1933 r. Nr. U. P. I. 3/21 w sprawie zmiany granic Oddziałów Drogowych Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie.

Sprawy dróg wodnych.

Poz. 165. Nr. Ż. I. 24/59 z dnia 9 września 1933 r. w sprawie świadczeń w naturze za zaległe podatki.

Poz. 166. Nr. Ż. I. 30. 3/33 z dnia 20 maja 1933 r. Szczegółowe warunki techniczne dostawy materjałów faszynowych do budowli wodnych regulacyjnych.

Poz. 167. Nr. Ż. I. 30. 3/33 z dnia 20 maja 1933 r. Szczegółowe warunki techniczne dostawy kamieni do budowli wodnych regulacyjnych.

SPRAWY OSOBOWE.

162.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 października 1933 r. P. U. II/49/47 w sprawie premji za wykrycie nadużyć przy przejazdach pociągami.

Przewidziane w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 7 lipca 1930 r. Nr. II/2/4304/30 w sprawie premji za ujawnienie nadużyć z biletami bezpłatnemi i ulgowemi nagrody pieniężne dla organów rewizyjnych za każdy fakt ujawnienia nadużycia z dowodami przejazdowemi w wysokości 20 zł. obniżam na 10 zł., premje zaś dla organów rewizyjnych przewidziane w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 8 września 1928 r. Nr. IV/9511/13 w sprawie premji za ujawnienie w pociągach podróżnych bez biletów (Dz. Urz. Min. Kom. Nr. 22, poz. 278) w wysokości 25% od dopłat karnych, obniżam z 25% na 15% od dopłat karnych.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 listopada 1933 r.

SPRAWY RUCHU KOLEJOWEGO.

163.

Nr. R. O. III. 111/29 z dnia 29 września 1933 roku w sprawie kontroli służby wykonawczej w okresie świątecznym.

W okresie świątecznym następuje znaczne zwiększenie ruchu pasażerskiego na kolejach, wobec czego Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych powinny przedsięwziąć wszelkie środki, zmierzające do zapewnienia sprawności ruchu pociągów i należytej obsługi podróżnych.

W tym celu Naczelnicy Odziałów Ruchu w porozumieniu z Naczelnikami Oddziałów Drogowych i Mechanicznych oraz Naczelnikami Wydziałów Handlowo - Taryfowych i Kontroli Dochodów ułożą plany objazdu linij kolejowych przez kotrolerów ruchu, drogowych, maszynowych, przewozowych, kasowych, instruktorów ruchu, instruktorów-maszynistów i instruktorów drużyn konduktorskich, Naczelników parowozowni i ich zastępców, oraz innych odpowiednich pracowników Dyrekcji i Oddziałów. Do dalszych przejazdów powinni być wyznaczeni głównie pracownicy pobierający ryczałty za wyjazdy służbowe, inni zaś pracownicy do takich przejazdów, które nie pociągałyby za sobą wydatków na diety.

Plany objazdów w czasie Świąt Wielkiejnocy powinny obejmować okres 10-cio dniowy, poczynając od poniedziałku wielkiego tygodnia, a w czasie świąt Bożego Narodzenia na okres 20-to dniowy, poczynając od 19 do 26 i od 30 grudnia do 7 stycznia włącznie.

Plany objazdów powinny być tak ułożone, aby osoba kontrolująca, wyjeżdżając ze stacji początkowej jednym pociągiem, miała czasu od pół do jednej godziny na większej stacji, szczególnie węzłowej, dla dokonania inspekcji tej stacji (szczególnie pełnienia obowiązków przez pracowników), a następnie dalej odbywała podróż do końca wyznaczonej drogi innym odpowiednim pociągiem.

Ponadto plany te powinny być tak ułożone, aby możliwie w każdym dalekobieżnym pociągu w tych okresach, jechała jedna z osób kontrolujących przeważnie w dzień, a w miarę możności w nocy.

Do zakresu takiej kontroli należy kontrolowanie biegu pociągu, czy wszystkie posterunki służbowe pracują sprawnie i należycie, czy z pośród pracowników służby wykonawczej (drużyn konduktorskich i parowozowych, służby stacyjnej i handlowej, mechanicznej, drogowej i t. p.) niema pracowników w nietrzeźwym stanie, czy nie zaniedbują swoich obowiązków, czy składy pociągów są należycie oczyszczone i ogrzane.

W przypadku stwierdzenia uchybień lub nieporządków należy natychmiast wydać odpowiednie zarządzenia, pracowników winnych przedstawić do kary, a nawet w razie koniecznej potrzeby usunąć od pełnienia służby.

W tych okresach zawiadowcy stacyj, kierownicy ekspedycyj i dyżurni ruchu z wyjątkiem osób korzystających z urlopów wypoczynkowych, nie powinni się oddalać z miejsca pracy, lecz powinni osobiście i możliwie często sprawdzać pracę podległych pracowników i pod żadnym pozorem nie dopuszczać do jakichkolwiek nieporządków i uchybień, narażających ruch na niebezpieczeństwo lub zatrzymanie, albo opóźnienie pociągów. Zawiadowcy stacyj i dyżurni ruchu powinni śledzić za zapełnieniem pociągów i w razie potrzeby powiększenia składu pociągu zawczasu zawiadamiać stacje węzłowe lub Oddziały ruchu o konieczności doczepiania wagonów.

Każda osoba kontrolująca po wykonaniu wyznaczonego planu objazdu linji, powinna złożyć pisemne sprawozdanie, według podanego niżej wzoru o zauważonych uchybieniach i nieporządkach za pośrednictwem swojego zwierzchnika do właściwego Naczelnika Odziału Ruchu, który po zebraniu wszystkich sprawozdań składa Dyrekcji (do Wydziału Ruchu) ogólne zestawienie, według tego samego wzoru, z załączeniem całego materjału sprawozdawczego, komunikując równocześnie o wydanych zarządzeniach, zmierzających do uniknięcia w przyszłości zauważonych uchybień, oraz przedstawi Dyrekcji odpowiednie wnioski, celem usunięcia nieporządków, które przekraczają kompetencje Naczelnika Oddziału ruchu.

Sprawozdania te powinny wpłynąć do Dyrekcji nie później, jak w dwa tygodnie po zakończeniu planu kontroli.

Osoby kontrolujące niezależnie od przedstawienia sprawozdań powinny, o ile im na to pozwala czas, zrobić odpowiednie zapisy do książek kontrolnych danej stacji o zauważonych nieporządkach.

W razie gdyby która z osób nie mogła wykonać wyznaczonego planem przejazdu, powinna dołączyć do sprawozdania umotywowane wyjaśnienie.

(Załącznik do Nr. R. O. III/111/29
z dnia 29 września 1933 r.)

W Y K A Z

kontrolnych objazdów dokonanych przez .... w okresie od .... do .... 193...... r.
(stanowisko, nazwisko i imię)

Data	Nr pociągu	Od stacji	Do stacji	Stan wewnętrzny wagonów w pociągu	Temperatura w pociągu	Zewnętrzny wygląd drużyn konduktorskich i wykonywanie przez nich obowiązków	Sporzeżenia co do biegu pociągu	Obciążenie pociągu		% zapełnienia pociągu w/g klas			Spostrzeżone niedokładności na stacjach pośrednich podczas przejścia pociągu	Spostrzeżenia na stacjach podczas kontroli personelu wykonawczego	UWAGI
								Przepisane	Rzeczywiste	1	2	3			

dnia .... 1933 r.

podpis

SPRAWY DROGOWO-KOLEJOWE.

164.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 września 1933 r. Nr. U. P. I. 3/21 w sprawie zmiany granic Oddziałów Drogowych Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie.

Nowo zbudowane: linję średnicową węzła kolejowego w Warszawie od st. Warszawa - Czyste do st. Warszawa Wschodnia i łącznicę od st. Rembertów do st. Zielonka wyłącza się z Oddziału Przebudowy Węzła Warszawskiego i przekazuje się do Oddziałów Drogowych Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie, a mianowicie:

a) część linji średnicowej od st. Warszawa - Czyste do km 2.1000, licząc od osi przyszłego dworca głównego w Warszawie, przekazuje się VII-u Oddziałowi Drogowemu Warszawa Główna;

b) pozostałą część linji średnicowej, od km 2.100 licząc od osi przyszłego dworca głównego do st. Warszawa-Wschodnia, przekazuje się do VIII-o Oddziału Drogowego Warszawa-Wschodnia;

c) łącznicę Rębertów — Zielonka przekazuje się do VIII Oddziału Drogowego Warszawa-Wschodnia.

Odcinek linji Warszawa-Brześć, od km 17.20 do km 28.50 wyłącza się z IX Oddziału Drogowego Siedlce i przekazuje się do VIII Oddziału Drogowego Warszawa - Wschodnia.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie bezzwłocznie.

SPRAWY DRÓG WODNYCH.

165.

Ż. I. 24/59 z dnia 9 września 1933 r. w sprawie świadczeń w naturze za zaległe podatki.

W związku z okólnikiem z dnia 21 czerwca 1933 r. Nr. DR. 107. 11/2 w sprawie świadczeń w naturze za zaległe podatki dla robót drogowych, Ministerstwo wyjaśnia, że świadczenia takie mogą być również przyjmowane przez Państwowe Zarządy Wodne dla wykonania robót regulacyjnych i ochronnych na rzekach podległych tym Zarządom.

Wobec tego wskazane we wspomnianym okólniku czynności Wydziałów Powiatowych (Zarządów Drogowych) odnoszą się również do Państwowych Zarządów Wodnych. Zaznacza się jednak, że programy robót regulacyjnych, przygotowywane przez Państw. Zarz. Wodne — o ile chodzi o roboty nowe — winny być utrzymane w ramach zatwierdzonych projektów.

Należy również zwracać uwagę, by zapasy materjałów ulegających zepsuciu (faszyna), nie były gromadzone, o ile nie będzie zabezpieczona dostateczna ilość robocizny do ich wyrobienia.

W razie konieczności mogą być stosowane budowle, wykonywane częścią ze świadczeń, częścią z sum budżetowych, z warunkiem jednak ścisłej kontroli i określenia dokładnego sum, użytych na każdą z tych dwóch kategorji robót.

166.

Nr. Ż. I. 30/3 z dnia 20 maja 1933 r. Szczegółowe warunki dostawy materjałów faszynowych do budowli wodnych regulacyjnych.

§ 1.

Faszyny wiklinowe należy wyrabiać z wikliny trzy, a najwyżej czteroletniej, z prętów prostych, o długości bez wierzchołka najmniej 3 m. i o grubości w odziomku najwyżej 4 cm.

Nie wolno wyrabiać faszyn wiklinowych, składanych z prętów krótkich, ani też z odpadków pozostałych po wyrobieniu obręczy.

§ 2.

Faszyny lasowe mogą być wyrabiane z młodego porostu leśnego, zarówno liściastego, jak i szpilkowego, z wyłączeniem jednak osiki, jałowca i kruszyny oraz konarów i gałęzi starych drzew.

Materjał na faszyny lasowe winien być o ile możności prosty, o długości bez wierzchołków najmniej 3 m. i o grubości w odziomku 3 do 5 cm.

§ 3.

Wszystkie faszyny, przeznaczone do budowli wodnych regulacyjnych, winny być w zasadzie wiązane z materjałów świeżo ściętych. Z uwagi jednak na to, że czas wyrębu tych materjałów jest naogół ograniczony do pory jesiennej i zimowej, można do robót wykonywanych w lecie i na początku jesieni dostarczać także faszyny wyrobione z materjałów ciętych w ciągu ostatniej jesieni lub zimy poprzedzającej użycie tych materjałów, o ile są one jeszcze giętkie, a więc ani nie przeschnięte do kruchości, ani też niezbutwiałe lub przegniłe.

Materjał wiklinowy, przeznaczony do budowy koron na tamach faszynowych i obitek brzegów, winien być bezwarunkowo świeżo cięty.

§ 4.

Każda faszyna, zarówno wiklina jak i lasowa, winna być w trzech miejscach, a mianowicie w odległości 0.30 m. od odziomków, następnie co 1.35 m. mocno związana świeżą i giętką witką lub drutem. Długość zatem faszyny bez wierzchołków, mierzona od odziomków do ostatniego wiązania, winna wynosić 3 m, średnica zaś, mierzona przy środkowym wiązaniu, winna wynosić 0.30 m.

Oprócz normalnej faszyny może być na żądanie dostarczona do budowli wodnych regulacyjnych faszyna cztery razy wiązana, a mianowicie w odległości 0.45 m od odziomków, następnie co 1.35 m, prze-

to o długości 4.5 m, mierzonej od odziomków do czwartego wiązania, i o średnicy 0.30 m, mierzonej przy drugim wiązaniu.

§ 5.

Witki do wiązania kiszek faszynowych winny mieć 1,5 m. długości i być powiązane w wiązki o średnicy 30 cm.

§ 6.

Kołki do faszyny winny mieć 1 m długości i grubość od 4 do 6 cm na całej długości. Na jednym końcu winny być ostro zaciosane, na drugim równo ucięte i całe gładko ociosane.

Kołki mogą być wyrabiane z drzewa okrągłego lub łupanego, twardego lub miękkiego, z wykluczeniem jednak osiki i kruszyny.

Kołki do płotków winny mieć od 1,5 do 2,0 m długości i od 6 do 8 cm grubości, zresztą winny być wykonane jak kołki do faszynady.

§ 7.

Dostarczane na plac składowy faszyny winien dostawca układać do odbioru, stosując się do następujących przepisów:

a) Faszyny należy układać na terenie równym, względnie wyrównanym przez dostawcę i jego kosztem.

b) Faszyny wiklinowe i lasowe muszą leżeć w oddzielnych stosach.

c) Faszyny należy układać szczelnie jedna przy drugiej warstwami poziomemi, w dwóch pierwszych warstwach odziomkami w jedną stronę, a w dwóch następnych — w przeciwną i tak dalej naprzemian do warstwy ostatniej.

d) Odziomki faszyn winny tworzyć po obu bokach stosu dwie pionowe płaszczyzny. Szerokość stosu, mierzona pomiędzy temi płaszczyznami, wynosić winna 3 m, t. j. tyle ile wynosi długość faszyny bez wierzchołków. Stosy winny mieć od 1,6 do 2,2 m wysokości, ich długość zaś może być dowolna, jednak nie większa od 50 m. Końce stosów winny być należycie podparte, przynajmniej dwoma silnemi pionowemi kołami, wzmocnionemi zastrzałami.

Faszyny o długości 4.50 m bez wierzchołków winny być ułożone w oddzielne stosy, o szerokości 4,5 m między płaszczyznami odziomków.

e) Stosy należy ustawiać w jednej linji, jeden za drugim, w odstępie przynajmniej 1,5 m i równolegle do biegu rzeki, aby nie tamować przepływu wielkiej wody. Przy większych dostawach wolno ustawiać stosy w równoległe szeregi, w odstępach przynajmniej 2 m, jednak ilość tych szeregów nie może być większa od trzech.

§ 8.

Układanie faszyn w stosy winno się odbywać pod dozorem niższej służby budownictwa wodnego, której obowiązkiem jest przestrzegać, aby poszczególne faszyny odpowiadały warunkom dostawy i aby układane były szczelnie jedna przy drugiej.

Przygotowane do odbioru stosy wolno odbierać najwcześniej po upływie 48 godzin, t. j. dopiero wtedy, gdy się osiądą. Faszyny wiklinowe i lasowe należy odbierać oddzielnie.

Urzędnik odbierający materjał, względnie komisja, mają prawo i obowiązek zbadać stosy przez częściowe ich rozebranie, w celu przekonania się o jakości dostarczonego materjału i o jego ułożeniu. Gdyby przy tem stwierdzono, że stosy nie są należycie ułożone, t. j. że faszyny nie leżą szczelnie obok siebie, że są wewnątrz stosów sztucznie podparte, że materjał, z którego je wyrobiono nie jest odpowiedni, lub że są one źle wiązane, wówczas urzędnik odbierający materjał, względnie komisja, mają prawo zarządzić przestawienie stosów w swej obecności i, po odrzuceniu materjału nieodpowiedniego, pomierzyć ponownie stosy.

Dostawca obowiązany jest do pokrycia kosztów przestawienia tylko jednego stosu faszyn wiklinowych i jednego — lasowych, długości najwyżej 50 metrów.

Bez względu na ilość przygotowanych do odbioru stosów faszyn lasowych i wiklinowych urzędnik odbierający, względnie komisja, mają prawo sądzić o całej dostarczonej ilości na podstawie szczegółowego zbadania tylko jednego stosu każdego gatunku faszyn, a stwierdzony ubytek objętości obranych dowolnie stosów, względnie stosu, gdy dostarczono tylko jeden gatunek faszyn, po przestawieniu i powtórnem zmierzeniu, proporcjonalnie potrącić od objętości wszystkich dostarczonych stosów danej faszyny.

W wypadku zbadania większej ilości stosów faszyn wiklinowych lub lasowych, obliczony ubytek faszyn każdego gatunku potrąca się również proporcjonalnie od objętości wszystkich dostarczonych stosów.

W razie stwierdzenia braków, przekraczających 20%, faszyna przyjęta być niemoże.

Objętość stosu oblicza się przez pomnożenie jego szerokości przez średnią długość i przez średnią wysokość. Szerokość stosu mierzy się jedynie pomiędzy płaszczyznami odziomków, czyli że przy pomiarze szerokości stosu wierzchołki się odrzuca.

Wysokość stosów ma być mierzona w kilku, a w miarę długości stosów w kilkunastu miejscach, przez ułożenie poziomo napoprzek stosu łaty i oznaczenie pionowej odległości jej dolnej krawędzi od terenu.

§ 9.

Kołki należy układać obok przygotowanych do odbioru stosów faszynowych w kozłach, składających się z 20 naprzemian ułożonych poziomych warstw, każda po 15 sztuk, przeto każdy kozioł będzie zawierał 300 szt. kołków.

Urzędnik, odbierający kołki, względnie komisja, po przeliczeniu ilości przygotowanych kozłów, winien sprawdzić, najmniej w trzech kozłach, zawartą w nich ilość kołków oraz odrzucić nieodpowiednie. Ustalony przy badaniu kozłów odsetek braków zostanie potracony z ilości wszystkich dostarczonych kołków. W razie stwierdzenia braków ilościowych w kozłach, lub braków jakościowych, przekraczających 20% — kołki przyjęte być nie mogą.

§ 10.

Faszyna i kołki mogą być również przyjmowane na statkach, w taki sam sposób jak na lądzie.

§ 11.

Dostawca ma obowiązek zawiadomić państwowy zarząd wodny o przygotowaniu do odbioru faszyny i kołków.

W wyznaczonym przez zarząd wodny dniu delegat urzędu, względnie komisja, przeprowadzą w obecności dostawcy lub jego upoważnionego przedstawiciela odbiór materjałów faszynowych.

Z odbioru spisany zostanie protokół, w którym podane być winny wyniki badania jakości i ułożenia faszyn oraz kołków, wymiary stosów i ich objętości, rodzaj faszyn, ilości kołków oraz objętości i ilości potrącone na braki, jak również miejsce budowy, plac składowy i data odbioru.

Jedynie obowiązujące są wymiary i ilości ustalone w protokóle, i tylko według tych wymiarów i ilości może być obliczona należność dostawcy.

Protokół winien być podpisany przez urzędnika odbierającego materjał i przez dozorcę robót (tamiarza), względnie przez członków komisji odbiorczej, oraz przez dostawcę lub jego upoważnionego przedstawiciela.

W razie braku zgody dostawcy na treść protokółu i na przekazanie dostarczonych materjałów państwowemu zarządowi wodnemu, dostawcy przysługuje prawo odwołania się w ciągu sześciu dni do Urzędu Wojewódzkiego, którego decyzja jest ostateczną.

Materjał ostatecznie nie przyjęty przy odbiorze winien dostawca usunąć z miejsca budowy w przeciągu trzech dni, w przeciwnym razie dokona tego urząd na koszt dostawcy.

§ 12.

Odebrany na placu składowym materjał winien być bezpośrednio po pomiarze, ze wszystkich stron, pokropiony wapnem na koszt dostawcy i zaopatrzony tabliczką drewnianą, przybitą do jednego z kołków podtrzymujących stos, z uwidocznionemi numerami porządkowemi stosów, najmniej 4 cm wysokiemi, a zgodnemi z numerami, podanemi w protokóle odbioru. Dostawca winien również dostarczyć do każdego odbioru dwie proste łaty, jedna 2 m długa i jedna 4 m długa, do mierzenia wysokości stosów faszyny.

§ 13.

Do przewozu materiałów faszynowych może dostawca korzystać z rządowych galarów i statków na warunkach, określonych w umowie.

§ 14.

Dzierżawę placu składowego oraz odszkodowania z tytułu dowozu do tego placu opłaca dostawca, o ile umowa dzierżawna inaczej nie stanowi.

§ 15.

Dostarczony materjał faszynowy staje się własnością Skarbu Państwa, względnie funduszu budowy, z chwilą protokólarnego przyjęcia przez urząd.

Do tej chwili Skarb Państwa nie ponosi żadnej odpowiedzialności za dostarczone materjały faszynowe.

Materjały, dostarczone przez przedsiębiorcę wykonywującego roboty z własnych materjałów, których protokólarny odbiór odbywa się zgodnie z postanowieniami niniejszych przepisów, w miarę postępu budowy, w celu uzyskania podstawy dla wypłaty zaliczek jako należności umownych, stają się z chwilą podpisania protokółu własnością Skarbu Państwa, pozostają jednak pod nadzorem i całkowitą odpowiedzialnością przedsiębiorcy, do czasu ostatecznego odbioru robót w terminie w umowie ustalonym, oraz przeprowadzeniu ostatecznego rozrachunku i potrącenia udzielonej zaliczki z należności przedsiębiorcy.

§ 16.

Dostawca winien stosować się do wydawanych w ramach umowy zarządzeń państwowego zarządu wodnego, względnie kierownika budowy, którzy pisemnie zawiadomią dostawę o szczegółach dostawy i wskażą, na jakie place składowe i w jakiej ilości materjały mają być dostarczone.

167.

Nr. Ż. I. 30/3 z dnia 20 maja 1933 r.
Szczegółowe warunki dostawy kamienia do budowli wodnych regulacyjnych.

§ 1.

Kamień, dostarczany do budowli wodnych regulacyjnych, należy brać z kamieniołomów względnie ze złoży morenowych, przewidzianych dla danego odcinka rzeki w umowie z dostawcą.

§ 2.

Kamień, dostarczany do budowy, musi być twardy, nie ulegający zniszczeniu na mrozie i w wodzie, niewietrzejący, przyczem:

a) dla wykonania narzutów i tam kamiennych na rzekach górskich i podgórskich kamień winien być w bryłach o najmniejszej objętości 0.0156 m^3 (średnicy ok. 25 cm) i wadze nie mniejszej niż 30 kg;

b) dla wykonania muru w tamach, przegrodach i progach na górskich potokach w bryłach jednolitych, z których część (4/5) ma być o objętości od 0,08 m^3 do 0,20 m^3, zaś reszta (1/5), do wypełnienia dziur miedzy dużemi bryłami, w bryłach drobniejszych, jednak nie mniejszych niż 0,015 m^3;

c) dla wykonania bruków na tamach faszynowych na rzekach nizinnych, w bryłach o objętości 0,027 m^3 (średnicy ok. 30 cm), przyczem 10% dostarczonej ilości może zawierać kamień drobniejszy, jednak o objętości nie mniejszej od 0,003 m^3;

d) dla wykonania tam kamiennych, obciążenia grubych materacy faszynowych na głowicach tamy i przy materacowem zabezpieczeniu brzegów na rzekach nizinnych narzutów w bryłach o najmniejszej objętości 0,0156 m^3 (średnicy ok. 25 cm) z 15%-wą domieszką drobniejszego kamienia, o objętości od 0,003 m^3 do 0,001 m^3 do wypełnienia dziur między dużemi bryłami;

e) dla obciążenia cienkich materacy faszynowych i dla skrzydełek materacowych na rzekach nizinnych w bryłach o objętości 0,0156 m^3, przyczem dopuszczalna jest domieszka kamienia drobniejszego, nie mniejszego jednak od 0,001 m^3. Wysokość procentu tej domieszki kamienia drobniejszego określi umowa dla każdego wypadku zosobna, w zależności od miejscowych warunków.

§ 3.

Dostarczony na plac składowy kamień musi być przez dostawcę ułożony w regularne i równoległe do biegu rzeki figury o wysokości najwyżej 1 m i o szerokości 2 do 4 m oraz o długości, jaką oznaczy na miejscu kierownik budowy. Krawędzie figur mają być możliwie proste, a górna i boczna powierzchnia płaskie. Odstępy pomiędzy figurami mają wynosić conajmniej 1 m.

Przed ułożeniem figury teren musi być przez dostawcę i jego kosztem wyrównany i ewentualnie odwodniony.

§ 4.

Ułożenie kamieni winno być pełne, t. z. że kamienie winny możliwie szczelnie wypełniać wnętrze figury.

Gdyby urzędnik odbierający kamień, względnie komisja stwierdzili, że ułożenie kamieni nie jest pełne, lub że w figurach znajdują się kamienie nieodpowiadające warunkom dostawy, wówczas zarządzi przestawienie figur w swojej obecności i odrzucenie materjału nieodpowiedniego, poczem przestawione figury zostaną zmierzone ponownie.

Dostawca obowiązany jest do pokrycia kosztów przestawienia tylko jednej figury.

Bez względu na ilość przygotowanych do odbioru figur urzędnik odbierający, względnie komisja mają prawo sądzić o całym dostarczonym kamieniu na podstawie szczegółowego zbadania jednej figury, mianowicie ewentualnie stwierdzony ubytek jej objętości po przestawieniu i powtórnem zmierzeniu zostanie proporcjonalnie potrącony od objętości wszystkich dostarczonych figur.

W razie zbadania większej ilości figur, obliczony ubytek potrąca się proporcjonalnie do objętości wszystkich dostarczonych figur.

W razie stwierdzenia braków przekraczających 20% kamień przyjęty być nie może.

§ 5.

Dostawca ma obowiązek zawiadomić państwowy zarząd wodny o przygotowaniu figur do odbioru.

W wyznaczonym dniu delegat zarządu, względnie komisja, przeprowadza w obecności dostawcy lub jego upoważnionego przedstawiciela odbiór kamienia. Z odbioru spisany zostanie protokół, w którym podane być muszą wyniki badania jakości, wymiarów i ułożenia kamienia, wymiary figur, ich objętości oraz objętość i potrącone na braki, jak również miejsce budowy, plac składowy i data odbioru.

Jedynie obowiązujące są wymiary ustalone w protokóle i tylko według tych wymiarów może być obliczona należność dostawcy.

Protokół winien być podpisany przez urzędnika odbierającego materjał i przez dozorcę robót (tamiarza), względnie przez członków komisji odbiorczej, oraz przez dostawcę lub jego upoważnionego przedstawiciela.

W razie braku zgody dostawcy na treść protokółu i na przekazanie dostarczonych materjałów państwowemu zarządowi wodnemu, dostawcy przysługuje prawo odwołania się w ciągu 6 dni do Urzędu Wojewódzkiego, którego decyzja jest ostateczna.

Kamień ostatecznie nieprzyjęty przy odbiorze lub nie oddany przez dostawcę, winien dostawca usunąć z miejsca budowy w przeciągu 6-ciu dni, w przeciwnym razie dokona tego zarząd wodny na koszt dostawcy.

§ 6.

Kamień przywożony przez dostawcę galarami i przeznaczony do wykonania bezpośrednio narzutów odbiera się na galarach, na miejscu budowy, zresztą w taki sam sposób jak na lądzie. Bezpośrednio po odbiorze winien być wykonany narzut według zarządzeń kierownika robót.

§ 7.

Odebrany na placu składowym kamień winien być bezpośrednio po pomiarze pokropiony wapnem na koszt dostawcy.

Na placach składowych nie wolno dostawcy składać kamienia, przeznaczonego na inne cele.

§ 8.

Do przewozu kamienia może dostawca korzystać z rządowych galarów i statków, względnie kolejek, na warunkach określonych w umowie.

§ 9.

Dzierżawę placu składowego oraz odszkodowania z tytułu dowozu do tego placu opłaca dostawca, o ile umowa inaczej nie stanowi

§ 10.

Dostarczony kamień staje się własnością Skarbu Państwa, względnie funduszu budowy, z chwilą protokularnego przyjęcia przez urząd. Do tej chwili Skarb Państwa nie ponosi żadnej odpowiedzialności za dostarczony kamień.

Kamień, dostarczony przez przedsiębiorcę, wykonywującego roboty z własnych materjałów, których protokólarny odbiór odbywa się zgodnie z po-

stanowieniami niniejszych przepisów, w miarę postępu budowy, w celu uzyskania podstawy dla wypłaty zaliczek, jako należności umownych, staje się z chwilą podpisania protokółu odbioru własnością Skarbu Państwa, pozostaje jednak pod nadzorem i całkowitą odpowiedzialnością przedsiębiorcy, do czasu ostatecznego odbioru robót w terminie w umowie ustalonym oraz przeprowadzeniu ostatecznego rozrachunku i potrąceniu udzielonej zaliczki z należności przedsiębiorcy.

§ 11.

Dostawca winien stosować się do wydawanych w ramach umowy zarządzeń państwowego zarządu wodnego, który pisemnie zawiadomi dostawcę o szczegółach dostawy, a głównie o terminach dostaw poszczególnych ilości kamienia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa. Nr. 66406. 24.X.33. 8 700.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p. telefon Nr. 8-26-28). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.